

5.4. Η ΕΟΚΕ τονίζει τέλος ότι είναι αναγκαίο να συμμετάσχουν το ταχύτερο δυνατόν οι υποψήφιες χώρες στην επίτευξη της ανοιχτής μεθόδου συντονισμού όσον αφορά τις δημόσιες συνταξιοδοτήσεις, και υπογραμμίζει ότι η σχετική ποικιλία συστημάτων των μελλοντικών κρατών μελών, όπως και η ποικιλία των όρων

μακροοικονομίας και αποδοχών θα θέσουν νέα προβλήματα, αλλά θα παράσχουν σημαντικές ευκαιρίες συνεργασίας και ολοκλήρωσης, όσον αφορά τις χώρες αυτές, στα πλαίσια του οικονομικού και κοινωνικού προτύπου της Ευρώπης.

Βρυξέλλες, 29 Μαΐου 2002.

Ο Πρόεδρος

της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Göke FRERICHS

Γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την «Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για τη βελτίωση της πρόσβασης στη δικαιοσύνη σε διασυννοριακές υποθέσεις με τη θέσπιση ελαχίστων κοινών κανόνων σχετικά με το ευεργέτημα πενίας και άλλα οικονομικά ζητήματα της πολιτικής δικονομίας»

(COM(2002) 13 τελικό — 2002/0020 (CNS))

(2002/C 221/15)

Στις 6 Φεβρουαρίου 2002, και σύμφωνα με το άρθρο 262 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την ανωτέρω πρόταση.

Το τμήμα «Απασχόληση, κοινωνικές υποθέσεις, δικαιώματα του πολίτη», στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών της ΕΟΚΕ, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 13 Μαΐου 2002, με βάση εισηγητική έκθεση του κ. Cavaleiro Brandao.

Κατά την 391η σύνοδο ολομέλειας της 29ης και 30ής Μαΐου 2002, (συνεδρίαση της 29ης Μαΐου), η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε με 109 ψήφους υπέρ, 1 κατά και 0 αποχές την ακόλουθη γνωμοδότηση.

1. Στόχοι της πρότασης οδηγίας

1.1. Μετά από την Πράσινη Βίβλο για τη νομική συνδρομή σε αστικές υποθέσεις ⁽¹⁾ (Φεβρουάριος 2000) και από μία ακρόαση εμπειρογνομόνων και επαγγελματικών κύκλων (Φεβρουάριος 2001), η Επιτροπή υιοθέτησε, στις 18 Ιανουαρίου 2002, πρόταση οδηγίας για τη θέσπιση ευρωπαϊκού συστήματος δωρεάν νομικής συνδρομής για τις διασυννοριακές αστικές υποθέσεις, ενισχύοντας έτσι τα μέσα που τίθενται στη διάθεση των πολιτών, προκειμένου να τους διασφαλίζεται το δικαίωμα πρόσβασης στη δικαιοσύνη.

1.2. Ως νομική βάση της πρωτοβουλίας, η Επιτροπή επικαλείται το άρθρο 61, στοιχείο γ) της Συνθήκης, όπου θεσπίζεται ο στόχος της προοδευτικής δημιουργίας ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης και προβλέπεται ότι το Συμβούλιο θα υιοθετεί μέτρα, στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας για αστικές υποθέ-

σεις, προκειμένου να αρθούν τα εμπόδια που παρακωλύουν την εύρυθμη διεξαγωγή των αστικών υποθέσεων (άρθρο 65, στοιχείο γ).

1.3. Σύμφωνα με την πρόταση, οποιοδήποτε πρόσωπο εμπλέκεται σε διαδικασία πολιτικής δικονομίας, είτε ως ενάγων είτε ως εναγόμενος, και δεν διαθέτει επαρκή εισοδήματα, θα μπορεί να απολαύει της υποστήριξης δικηγόρου και να εκπροσωπείται δωρεάν από αυτόν ενώπιον δικαστηρίου. Το ευεργέτημα πενίας περιλαμβάνει επίσης την εξώδικη αρωγή, καθώς και τις δικαστικές δαπάνες. Το κράτος του αρμόδιου δικαστηρίου παρέχει το ευεργέτημα πενίας, στο οποίο περιλαμβάνονται οι δαπάνες που απορρέουν από το διασυννοριακό χαρακτήρα της διαφοράς, όπως τα έξοδα διερμηνείας, μετάφρασης και ταξιδιών. Το κράτος όπου διαμένει ο αιτών καλύπτει την αμοιβή επιτόπου δικηγόρου, κυρίως κατά την παροχή εξώδικης αρωγής. Η ενδεχόμενη απόρριψη αίτησης για παροχή ευεργετήματος πενίας πρέπει να είναι δεόντως αιτιολογημένη. Το όλο σύστημα θα το διαχειρίζεται δίκτυο φορέων που θα επιλεγούν στο επίπεδο του κάθε κράτους μέλους και στους οποίους θα ανατεθεί η αρμοδιότητα της αποστολής και παραλαβής των αιτήσεων για ευεργέτημα πενίας. Η Επιτροπή θα εκπονήσει στερεότυπο έντυπο για τη διαβίβαση των αιτήσεων ευεργετήματος πενίας.

⁽¹⁾ Πρβλ. Πράσινη Βίβλο για τη νομική συνδρομή σε αστικές υποθέσεις, COM(2000) 51 τελικό.

2. Γενικές παρατηρήσεις

2.1. Η ΕΟΚΕ εκφράζει την ιδιαίτερη ικανοποίησή της για την πρόταση της Επιτροπής.

2.2. Είναι γεγονός ότι η πορεία της προοδευτικής ενοποίησης του ευρωπαϊκού χώρου, καθώς και το δίκτυο των διαπροσωπικών, οικονομικών, εμπορικών και επιχειρηματικών σχέσεων που γίνεται ολοένα και πιο πυκνό, έχει οδηγήσει σε κατακόρυφη αύξηση των διασυνοριακών δικαστικών διαφορών.

2.3. Οι διαφορές αυτές δεν αφορούν αποκλειστικά μεγάλες επιχειρήσεις. Συμβαίνει πολύ πιο συχνά να αντιμετωπίζουν οι μικρές επιχειρήσεις ή οι μεμονωμένοι πολίτες δικαστικά προβλήματα πέρα από τα σύνορα του κράτους μέλους απ' όπου κατάγονται ή όπου ζουν.

2.4. Ο πολίτης ή η επιχείρηση που κρίνει ότι έχει δικαιώματα τα οποία χρειάζεται να υπερασπιστεί ή να διεκδικήσει σε ένα κράτος μέλος της Ένωσης διαφορετικό από το δικό του, καλείται να υπερνικήσει αυξημένες δυσκολίες. Οι δυσκολίες αυτές επιτείνονται ακόμη περισσότερο εάν πρόκειται για πρόσωπο που δεν διαθέτει επαρκείς οικονομικούς πόρους και, επομένως, έχει ανάγκη προσφυγής σε ένα δημόσιο σύστημα ευεργετήματος πείνας.

2.5. Ένας πολίτης τον οποίο έχουν εναγάγει ή που επιθυμεί να εναγάγει κάποιον ενώπιον δικαστηρίου στο εξωτερικό, μπορεί να χρειαστεί το ευεργέτημα πείνας σε τρεις φάσεις. Κατά πρώτο λόγο, για εξώδικες συμβουλές προ της δίκης. Κατά δεύτερο λόγο, για τη συνδρομή ενός δικηγόρου κατά την εκδίκαση και για την απαλλαγή από τα δικαστικά έξοδα. Κατά τρίτο λόγο, κατά τη συνδρομή για την κήρυξη της εκτελεστότητας της αλλοδαπής απόφασης ή άμεσα για την εκτέλεσή της⁽¹⁾.

2.6. Ο διάδικος σε διασυνοριακή διαφορά έχει, ειδικότερα, να αντιμετωπίσει τα διαφορετικά καθεστώτα που ισχύουν από κράτος σε κράτος, και κυρίως όσον αφορά τη φύση και την έκταση του ευεργετήματος πείνας, καθώς και τις οικονομικές προϋποθέσεις.

2.7. Ως εκ τούτου, η ΕΟΚΕ επικροτεί τους στόχους που επιδιώκει η Επιτροπή με την παρούσα πρόταση, να διασφαλιστεί, αφενός, ότι ο διασυνοριακός διάδικος θα τυγχάνει της ίδιας μεταχείρισης όπως και εάν διέμενε στο κράτος μέλος της δίκης και, αφετέρου, ότι οι ιδιαίτερες δυσκολίες που συνδέονται με το διασυνοριακό χαρακτήρα της διαφοράς δεν θα συνιστούν εμπόδιο για την παροχή του ευεργετήματος πείνας.

2.8. Η ΕΟΚΕ επικροτεί επίσης την επιλογή της Οδηγίας, ως κατάλληλου νομικού μέσου για τους προτεινόμενους στόχους, δεδομένου ότι οι στόχοι αυτοί εντάσσονται στα πλαίσια της δημιουργίας ενός ευρωπαϊκού χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, την οποία προώθησε ρητά το Συμβούλιο του Τάμπερε, και ότι απαιτούν διαδικασίες συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών, καθώς και τον καθορισμό κοινών νομικών ρυθμίσεων. Η επιλογή της Σύμβασης, ως εναλλακτικής νομικής λύσης αντί της Οδηγίας, θα ήταν λιγότερο κατάλληλη, ειδικότερα αν ληφθεί υπόψη η σχετική αποτυχία της Σύμβασης της Χάγης του 1980.

2.9. Η πρόταση αφορά την πρόσβαση στη δικαιοσύνη στις διασυνοριακές δίκες. Πάντως, ιδιαίτερα στη δεύτερη παράγραφο του σημείου 3 των αιτιολογικών σκέψεων, φαίνεται επίσης να κατευθύνεται προς τη θέσπιση ελάχιστων εναρμονισμένων κανόνων στην εσωτερική διαδικασία των κρατών μελών. Επειδή θα μπορούσαν να προκύψουν αμφιβολίες ως προς το στόχο της πρότασης επιβάλλεται να διευκρινισθεί. Οπωσδήποτε η ΕΟΚΕ δεν τάσσεται κατά της νομικής βάσης που επελέγη.

3. Ειδικές παρατηρήσεις

3.1. Στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 3, διατυπώνεται η γενική αρχή σύμφωνα με την οποία οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο δικαιούται να λάβει το κατάλληλο ευεργέτημα πείνας, εφόσον δεν διαθέτει επαρκείς πόρους. Η ΕΟΚΕ στηρίζει ανεπιφύλακτα την αρχή αυτή.

3.2. Στη δεύτερη παράγραφο του ίδιου άρθρου 3, προβλέπεται ότι η αποτελεσματική συνδρομή για τα συμφέροντα του πολίτη μπορεί να ανατεθεί σε δικηγόρο ή/και άλλο πρόσωπο που ορίζεται από το νόμο ως δικαστικός πληρεξούσιος. Το ασαφές της εναλλακτικής λύσης προκαλεί κάποια αμηχανία. Τα έννομα συμφέροντα των πολιτών προστατεύονται καλύτερα όταν τα αναλαμβάνουν επαγγελματίες ειδικά κατηρτισμένοι, οργανωμένοι και ειδικευμένοι προς το σκοπό αυτό, δηλαδή δικηγόροι. Επομένως, δεν γίνεται κατανοητό πώς μπορεί να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα των πολιτών η περιττή αναφορά σε υποκατάστατες λύσεις, ασαφούς εκφοράς.

3.3. Η πρόσβαση στη δικαιοσύνη συνιστά θεμελιώδες δικαίωμα και πρέπει να εξασφαλίζεται σε οποιονδήποτε πολίτη έχει τη συνήθη διαμονή του σε ένα κράτος μέλος, όπως ακριβώς προβλέπεται στη Σύμβαση της Χάγης της 25ης Οκτωβρίου 1980 σχετικά με τη διεθνή πρόσβαση στη δικαιοσύνη.

3.4. Στο άρθρο 6, αναγνωρίζεται η αρχή της μη διακρίσεως όσον αφορά τους υπηκόους τρίτων χωρών, γεγονός που αξίζει τη στήριξη της ΕΟΚΕ και συμβαδίζει με τις κατευθύνσεις που η ίδια έχει πάντοτε προτείνει.

3.5. Επειδή η προσφυγή στη δικαιοσύνη αποτελεί ένα θεμελιώδες δικαίωμα, η ΕΟΚΕ εκφράζει επιφυλάξεις ως προς την εξαίρεση που περιορίζει την εφαρμογή της αρχής αυτής και αποκλείει από το πεδίο της τους υπηκόους τρίτων χωρών των οποίων ενδεχομένως δεν έχει νομιμοποιηθεί το καθεστώς διαμονής.

3.6. Στο άρθρο 7.1 προβλέπεται ότι διατηρείται η δικαστική συνδρομή στη φάση της εκτέλεσης, όταν η εκτέλεση πραγματοποιείται στο κράτος της δικαιοδοσίας. Πάντως, αυτή η αρωγή επιβάλλεται να συνεχίσει να διασφαλίζεται ακόμη και αν η εκτέλεση πρέπει να συνεχισθεί σε ένα κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο της δικαιοδοσίας (όπως θα είναι η περίπτωση των αγαθών εκείνων καθ' ου η εκτέλεση αν τα αγαθά βρίσκονται σ' αυτό το άλλο κράτος).

3.7. Το άρθρο 12 αναφέρεται στις επείγουσες αιτήσεις, για τις οποίες προτείνει να λαμβάνεται απόφαση «μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα προ της επ' ακροατηρίου συζήτησεως». Η έννοια του «εύλογου χρονικού διαστήματος προ της επ' ακροατηρίου συζήτησεως» επιδέχεται πολύ διαφορετικές ερμηνείες από το ένα κράτος στο άλλο και δεν εξασφαλίζει την ταχεία απόφαση. Θα ήταν προτιμότερο να οριστεί ένα ανώτατο χρονικό διάστημα συγκεκριμένο και καθορισμένο.

⁽¹⁾ Πρβλ. Πράσινη Βίβλο για τη νομική συνδρομή σε αστικές υποθέσεις, COM(2000) 51 τελικό.

3.8. Το καθεστώς της δικαστικής συνδρομής δεν πρέπει να αποκλείεται στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 13.4. Παρόμοιες περιπτώσεις δεν αποτελούν μία πραγματική εναλλακτική δυνατότητα σε σχέση με το προτεινόμενο σύστημα, επειδή απουσιάζει το τεκμήριο της οικονομικής ικανότητας του υποψηφίου όπως ορίζεται στην πρόταση.

3.9. Το σύστημα του ευεργετήματος πενίας που περιγράφεται στην πρόταση της Επιτροπής φαίνεται να απευθύνεται σε φυσικά πρόσωπα. Το άρθρο 15 διευρύνει το πεδίο εφαρμογής σε νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, γεγονός που αξίζει την υποστήριξη της ΕΟΚΕ.

3.10. Εντούτοις, η ΕΟΚΕ υποστηρίζει ότι θα έπρεπε να μπορούν επίσης να επωφεληθούν από το ευεργέτημα πενίας και οι επιχειρήσεις, εάν οι οικονομική τους κατάσταση είναι αποδεδειγμένα ανεπαρκής για την κανονική άσκηση των δικαιωμάτων τους, ως εναγόντων ή εναγομένων, ενώπιον της δικαιοσύνης. Πράγματι, τα εθνικά συστήματα παροχής ευεργετήματος πενίας, τουλάχιστον στην πλειονότητα των κρατών μελών, δεν εξαιρούν τις επιχειρήσεις. Ως εκ τούτου δεν γίνεται κατανοητό γιατί πρέπει να υφίστανται οι επιχειρήσεις αρνητική διακριτική μεταχείριση και να εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής ενός ευρωπαϊκού συστήματος.

3.11. Η ΕΟΚΕ εκφράζει ρητά την υποστήριξη της στην επέκταση του καθεστώτος παροχής ευεργετήματος πενίας προς τα εναλλακτικά μέσα επίλυσης των διαφορών, καθότι φρονεί ότι τα μέσα αυτά ενδέχεται να συνιστούν, όλο και πιο συχνά, καταλληλότερο και ταχύτερο μέσον για την επίλυση των διαφορών και, συνακόλουθα, ενσωματώνονται ήδη και αναμένεται να ενσωματώνονται όλο και περισσότερο στα συστήματα απόδοσης δικαιοσύνης. Επιβάλλεται να ληφθεί υπόψη ότι η επιβίωση μίας επιχείρησης και των θέσεων απασχόλησης που διαδίδει μπορεί να εξαρτώνται από την ικανότητα δικαστικής ενέργειας και αξιοποίησης των δικαιωμάτων της.

3.12. Η ΕΟΚΕ επαναλαμβάνει εδώ δύο συστάσεις που ήδη έχει διατυπώσει με την ευκαιρία της γνωμοδότησής της για την Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με τη δημιουργία ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις⁽¹⁾.

3.12.1. Λόγω των γλωσσικών δυσκολιών που εμφανίζονται των πραγμάτων στο πεδίο των σχέσεων μεταξύ των διαφόρων φορέων στους οποίους ανατίθεται η επικοινωνία, στα πλαίσια του δικτύου επαφών και μεταξύ των διαφόρων εθνικών δικαστικών αρχών, θα παρουσίαζε μεγάλα πλεονεκτήματα η υιοθέτηση μιας «γλώσσας εργασίας».

3.12.2. Σύμφωνα με το ίδιο σκεπτικό της συνεκτικότητας ή του ενιαίου χαρακτήρα του συστήματος (δι-)επικοινωνίας εντός του δικτύου επαφών, έχει καθοριστική σημασία να υπάρξει μέριμνα για τη συμβατότητα των τεχνολογιών και των συστημάτων πληροφορικής που θα χρησιμοποιούνται.

3.13. Τέλος, η ΕΟΚΕ φρονεί ότι η επιτυχία του υπό δημιουργία συστήματος εξαρτάται από την προβολή του και από το κατά πόσον θα το γνωρίζουν οι ενδιαφερόμενοι πολίτες και επαγγελματίες. Πέρα από την ενημέρωση, είναι επίσης απαραίτητο να αντιμετωπιστούν οι ανάγκες κατάρτισης των εν λόγω επαγγελματιών. Πρόκειται για πτυχές που έχουν παραλειφθεί από την πρόταση και που θα έπρεπε να αντιμετωπισθούν.

4. Συμπεράσματα

4.1. Εν ολίγοις, η ΕΟΚΕ εκφράζει την ιδιαίτερη ικανοποίησή της για την πρόταση της Επιτροπής, ειδικότερα δε όσον αφορά τους διαρθρωτικούς στόχους της:

- Η έλλειψη πόρων ενός προσώπου που εμπλέκεται σε διαφορά, ως ενάγων ή ως εναγόμενος, καθώς και οι δυσκολίες που απορρέουν από το διασυνωριακό χαρακτήρα μιας διαφοράς, δεν θα πρέπει να συνιστούν φραγμούς για την ουσιαστική πρόσβαση στη Δικαιοσύνη.
- Το κατάλληλο ευεργέτημα πενίας είναι εκείνο που παρέχει στον δικαιούχο τη δυνατότητα ουσιαστικής πρόσβασης στη δικαιοσύνη και πρέπει να περιλαμβάνει, τουλάχιστον, την ουσιαστική συνδρομή ενός δικηγόρου και την απαλλαγή από τα δικαστικά έξοδα ή την κάλυψή τους.
- Οι πολίτες της Ένωσης, ανεξάρτητα από τον τόπο διαμονής τους, πρέπει να δύνανται να απολαύουν του ευεργετήματος πενίας που παρέχεται στους πολίτες του κράτους της δίκης.

4.2. Η ΕΟΚΕ εφιστά, ωστόσο, την προσοχή στις ακόλουθες πτυχές που θα έπρεπε να εξεταστούν με μεγαλύτερη προσοχή:

4.2.1. Η προσφυγή στη δικαιοσύνη αποτελεί θεμελιώδες δικαίωμα των πολιτών και πρέπει να καλύπτει όλους τους πολίτες με συνθήκη διαμονής εντός ενός κράτους μέλους, ανεξάρτητα από το εάν αυτή είναι νόμιμη ή όχι.

4.2.2. Η δικαστική συνδρομή πρέπει να διασφαλίζεται στη φάση της εκτέλεσης έστω και αν η εκτέλεση γίνεται σε διαφορετικό κράτος από εκείνο της δικαιοδοσίας.

4.2.3. Τα συμφέροντα των πολιτών πρέπει να διασφαλίζονται με τη νομική συνδρομή εκ μέρους ενός επαγγελματία, με κατάλληλη και ειδικευμένη κατάρτιση, δηλαδή ενός δικηγόρου.

4.2.4. Οι επιχειρήσεις που βρίσκονται σε οικονομική κατάσταση που δικαιολογεί κάτι τέτοιο, δεν πρέπει να εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του ευεργετήματος πενίας.

4.2.5. Για την πιο εύρυθμη λειτουργία του υπό δημιουργία συστήματος, θα ήταν σκόπιμη η υιοθέτηση μιας γλώσσας εργασίας και η απαραίτητη εναρμόνιση των συστημάτων και προγραμμάτων πληροφορικής που θα χρησιμοποιηθούν στο δίκτυο επικοινωνίας μεταξύ των διαφόρων εθνικών φορέων στους οποίους θα ανατεθεί η διαδικασία.

⁽¹⁾ ΕΕ C 139 της 11.5.2001.

4.2.6. Πρέπει να προβλεφθούν κατάλληλα τεχνικά και χρηματοδοτικά μέσα για την ενημέρωση των πολιτών σχετικά με το

σύστημα και για την κατάρτιση των επαγγελματιών που εμπλέκονται στην εφαρμογή του.

Βρυξέλλες, 29 Μαΐου 2002.

Ο Πρόεδρος

της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Göke FRERICHS

Γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα «Ο Μακροπρόθεσμος συντονισμός των Οικονομικών Πολιτικών»

(2002/C 221/16)

Στις 10 Ιανουαρίου 2002 και με επιστολή του Προέδρου κ. Prodi, η Επιτροπή ζήτησε με βάση το άρθρο 262 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας από την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή να εκδώσει προκαταρκτικά γνωμοδότηση με θέμα: «Ο Μακροπρόθεσμος συντονισμός των Οικονομικών Πολιτικών».

Το τμήμα «Οικονομική και νομισματική ένωση, οικονομική και κοινωνική συνοχή», στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 7 Μαΐου 2002 με βάση την εισηγητική έκθεση της κ. Konitzer.

Κατά τη 391η σύνοδο ολομέλειας (συνεδρίαση της 29ης Μαΐου 2002) η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε με 79 ψήφους υπέρ και 2 αποχές την ακόλουθη γνωμοδότηση.

1. Ο χώρος στον οποίο εντάσσεται η διερευνητική γνωμοδότηση

1.1. Σε συνέχεια της ομιλίας του στην σύνοδο ολομέλειας της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής στις 28 Νοεμβρίου 2001, ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κ. Romano Prodi απηύθυνε στις 10 Ιανουαρίου 2002 στην ΕΟΚΕ επιστολή με την οποία την καλεί να καταρτίσει ορισμένες διερευνητικές γνωμοδοτήσεις και μελέτες: 'Ενα από τα θέματα για τα οποία ζητήθηκε η εκπόνηση παρόμοιας γνωμοδότησης είναι ο μακροπρόθεσμος συντονισμός των οικονομικών πολιτικών καθώς και η σχέση που υφίσταται μεταξύ «των γενικών προσανατολισμών της οικονομικής πολιτικής των κρατών μελών και της Κοινότητας» και των προγραμμάτων σταθερότητας και οικονομικής πολιτικής των κρατών μελών. Η παρούσα διερευνητική γνωμοδότηση αποτελεί την συμβολή της ΕΟΚΕ στα θέματα αυτά.

1.2. Αποτελεί πλέον παράδοση να διατυπώνει η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή τις θέσεις της για το συντονισμό των οικονομικών πολιτικών στο πλαίσιο γνωμοδοτήσεων

πρωτοβουλίας⁽¹⁾ με θέμα τους γενικούς προσανατολισμούς των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της Κοινότητας⁽²⁾.

Επιπλέον κατά τα τελευταία έτη και με αφορμή την επικαιρότητα, η ΕΟΚΕ εξέδωσε και άλλες γνωμοδοτήσεις πρωτοβουλίας με αντικείμενο το περιεχόμενο και τις διαδικασίες του συντονισμού των οικονομικών πολιτικών, αναλύοντας συγχρόνως τις δυνατότητες εξάντλησης των δυνατοτήτων της ΕΕ όσον αφορά την απασχόληση και την ανάπτυξη, τις δυνατότητες εξάλειψης των εμποδίων της ανάπτυξης και τις δυνατότητες άλλων παραγόντων της οικονομικής πολιτικής να συμβάλουν στον βέλτιστο συνδυασμό των μακροοικονομικών πολιτικών στην Κοινότητα⁽³⁾.

(1) Πριν από την θέσπιση της συνθήκης του Μάαστριχ η ΕΟΚΕ και το (Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο) γνωμοδοτούσαν υποχρεωτικά για την ετήσια έκθεση με θέμα την οικονομική κατάσταση της Κοινότητας με βάση την απόφαση του Συμβουλίου της 18.2.1974, σχετικά με την υλοποίηση ενός υψηλότερου βαθμού διακυβέρνησης (74/120/ΕΟΚ, άρθρο 4). Οι γνωμοδοτήσεις που εκδίδονταν στο πλαίσιο αυτό αποτελούσαν τη συμβολή της ΕΟΚΕ στους προσανατολισμούς των οικονομικών πολιτικών.

(2) ΕΕ C 221 της 7.8.2001, σ. 177 — ΕΕ C 139 της 11.5.2001, σ. 72 — ΟΚΕ 12/2002 τελικό.

(3) ΕΕ C 139 της 11.5.2001, σ. 60 — ΕΕ C 139 της 11.5.2001, σ. 51 — ΟΚΕ 1487/2001 — ΕΕ C 48 της 21.2.2002.